

РЕШЕНИЕ

№ 28213

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4538** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Г. против отказ, обективиран в писмо изх. № 94-00-1638/26.03.2026г. на заместник-кмет на [община]. Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по искане с вх. № 94-00-862/18.02.2026г., да бъде коригирана фамилията на лицето С. Б., с ЕГН [ЕГН], поради допуснатата грешка при изписването на фамилното име на жената след брака, като вместо Б. да бъде записано Г. в съответствие с представения акт за граждански брак от Т. и въз основа на всички издадени лични документи. Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт, че след направена проверка на в общинската администрация било установено, че е подадено искане за пресъставяне на граждански брак от Република Т. през 2017г. от лицето К. Ш. Б. ведно с документ за идентичност на имената на съпруга - К. Ш. Б. и К. Г.. В представеното удостоверение за сключен граждански брак № 99/11.01.2014г. на [община] в [населено място] съпрузите са със следните имена в Република Т. — съпруг: К. Г., съпруга: С. Ю., като е посочено, че приема фамилията на съпруга след брака, т. е. Г.. Съставен е Акт за сключен граждански брак № 0084/30.05.2017г. в [населено място], общ. К., обл. К., в който са описани следните данни за мъжа: К. Ш. Б.; данни за жената: С. Ю. и фамилно име след брака - Б.. При тези обстоятелства издателят на оспорения акт приел, че правилно и в съобразно закона е пресъставен актът за граждански брак между

посочените лица. В съответствие с разпоредбата на чл.20, ал.3 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функционирането на Единната система за гражданска регистрация (Наредбата), ако в преписа на сключен граждански брак в чужбина съпруг е вписан с име, което съществено се различава от името, с което е вписан в регистъра на населението, за съставянето на акт за сключен граждански брак се представя документ, от който да е видно, че имената са на едно и също лице. При съставянето на акта за сключен граждански брак името на този съпруг се вписва така, както е вписано в регистъра на населението. В случай, че съпругата е приела фамилното име на съпруга си, за фамилно име след брака се записва приетото фамилно име на съпруга така, както е в регистъра на населението. По тези съображения издателят на оспорения акт приел, че пресъсъставеният граждански брак между лицата е в съответствие с разпоредбите на Закона за гражданската регистрация (ЗГР) и Наредбата и искането за промяна в акта за граждански брак не следва да бъде уважено.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от административния орган. Съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗГР актовете за гражданско състояние, съставени по установения в закона ред, имат доказателствена сила за отразените в тях данни до доказване на тяхната неистинност. Възможността да бъде установено по съдебен ред, че вписаните данни в съответния акт за гражданско състояние са неверни, е предвидена в чл. 38, ал. 4 от ЗГР. Това са данните, изброени в чл. 25 от ЗГР, сред тях и тези по т.1, 3 и 14. Неверни са данните, които не отговарят на действителното фактическо положение. Видно от представеното удостоверение за сключен граждански брак № [ЕГН], издадено в [населено място] на 30.05.2017г. въз основа на сключен акт за граждански брак № 0084 от същата дата (л.15 от делото), след сключването на този брак жалбоподателката ще има фамилно име Б.. Тя е отбелязана като С. Б. и в удостоверение за раждане на Т. Г., издадено също на 30.05.2017г. в [населено място] (л.14). Видно от представения превод на удостоверение № 99 за граждански брак, сключен на 11.01.2014г., с апостил съгласно Х. конвенция от 05.10.1961г., след сключване на брака жалбоподателката ще носи фамилия Г..

Както е посочено в мотивите на оспорения акт, съгласно чл.20, ал.3 от Наредбата, ако в преписа от акта по ал.1 съпруг е вписан с име, което съществено се различава от името, с което е вписан в регистъра на населението, за съставянето на акта за сключен граждански брак се представя документ, от който да е видно, че имената са на едно и също лице; при съставянето на акта за сключен граждански брак името на този съпруг се вписва така, както е вписано в регистъра на населението. В случая, направените вписвания съответстват на тези правила. Ако намира, че направено вписване е невярно, засегнатото лице следва да предприеме установяване на верните данни по съдебен ред. Тази преценка не може да бъде извършвана от административния орган, предвид цитираните по-горе разпоредби, които имат за цел гарантиране на правната сигурност.

По изложените съображения и като прецени на основание чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения акт, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен в изискуемата писмена форма от компетентен орган – лице, надлежно овластено с представената заповед № РД-10-190/18.03.2026г. на кмета на [община]. Съгласно чл.153, ал.1 АПК, ответник в производство от вида на настоящето е органът, издал административния акт. Неотносими в тази връзка са разрешенията на Тълкувателно решение (ТР) № 4/22.04.2004 г. по д. № ТР-4/2002 г. на Върховния административен съд, тъй като на първо място, налице е цитираната изрична разпоредба на нормативен акт; на второ място, това ТР има за предмет поставени въпроси относно определяне на подсъдността на споровете при действието на отменена към настоящия момент нормативна уредба. В производството по издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с

материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г., с ЕГН [ЕГН], против отказ, обективиран в писмо изх. № 94-00-1638/26.03.2026г. на заместник-кмет на [община].

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: